

По дни-те Воскресеніе, кога-то Сенатъ-атъ не ся собира, она има время, и да ся причасти. Като ся приготваше за благочестивото това дѣло, удвои молитви-те си, за да може да сполучи предпріятіе-то си, и толико вѣра-та ѝ искрення бѣше, щото послѣ като ся причасти, ще приѣмнатъ прошеніе-то ѝ, щомъ като ся представи на Сенатъ-атъ: и това не загуби время да го кажи на гостопріемка-та си, като нѣщо неотмѣняемо. Слѣдна-та тая, понеже немаше иста-та надежда, совѣтоваше я, да напусни тойзи путь, понеже кога-то Сенатъ-атъ щеше да почне, она имаше работа на Англичанско-то Крайречіе, и видѣ Прасковія пешкомъ кадѣ Сенатъ-атъ да варви; предложи ѝ да я заведе сосѣ една дрошка (колца ниска съ 4. колела). „ Не знамъ, говоряше она по путя, какъ подирѣ толико безполезны предпріятія не “ загубишь дерзновеніе-то си! да самъ на тебе, “ напуснала бѣхъ и Сената и Сенатори-те му, “ кои-то никогда нищо за тебе неще направятъ; “ исто-то е, предложи она, показавши ѝ статуя-та великаго Петра, коя-то бѣ тамъ близо, исто-то е, като да подавашъ прошеніе-то “ си тука на тая Статуя; нищо неча да при-